

PÓŁJEDENNASTA (1) nm

połjedennasta, [pułjedennasta, pułjednasta, półjedenasta a. pułjedenasta]

o prawdopodobnie pochylone, oba e jasne (tak w pół- oraz jedenaście); pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

[m N pułjedennasta. ◇ A półjedenasta.] ◇ f [N półjedenasty.] ◇ A półjedennasty. ◇ [D a. A a. L półjedenasty.]

[Składnia orzeczenia: *połjedenasty są.*]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik ułamkowy: dziesięć i pół:

połjedennasta czego (sg): y othworzywłfi wdomu tham wtim dworze klothką schidlem, thakiefz y v fkrzynye, wyall wkrziny polyedennafthi grziwny pyenyedzi LibMal 1544/81v; [Wokabul 1539 M3; W tej wsi folwarkowe role są we 3 pola rozdzielone, w każdym polu po półjedenasty włóki LustrMaz II 118; InwMieszcz 1597 nr 301].

[*pułjednasta czego (pl): Sieprowi który odwoził Gelik [= liny do obszywania krawędzi żagla] do Gdanska a wazilo kamienŷ puliednasta dałem [...] g. 2 d. 9 RejestrBudGal 58.*]

[*W połączeniu z rzeczownikiem w składni zgody: Wieś Kąty. [...] Ma grunt dobry [...], włók wszystkich 12, między któremi są włóki wójtowskie półtory. Włóki osiadłe półjedenasty, na których siedzi kmieci 19 LustrMaz II 6.*]

MFr